

Hvilke språk kan skoler undervise på?

Undervisningsspråket i norsk skole er norsk eller samisk. Skolen må søke om forsøk etter opplæringsloven hvis de ønsker å bruke et annet språk som opplæringspråk i et fag.

ARTIKKEL | SIST ENDRET: 10.02.2017

Enkelte skoler ønsker å undervise på engelsk eller andre fremmedspråk i fag som ikke er språkfag. Ofte følger de da en arbeidsmetode som kalles Content & Language Integrated Learning (CLIL). Målet er at elevene skal heve sin kompetanse både i det aktuelle faget og i fremmedspråket.

Vi i Utdanningsdirektoratet har bedt Kunnskapsdepartementet vurdere om det er lov å bruke CLIL som arbeidsmetode, og om det er lov å undervise på et annet språk enn norsk og samisk.

Kunnskapsdepartementet vurderer dette slik:

«Undervisningsspråk – hjemmelsgrunnlag

For skoler godkjent etter privatskoleloven, er det uttrykkelig regulert i privatskoleloven § 2-1 fjerde ledd at undervisningsspråket skal være på norsk eller samisk. Det finnes ingen tilsvarende eksplisitt bestemmelse i opplæringsloven, men krav om at undervisningsspråket skal være på norsk eller samisk må likevel anses å gjelde også for offentlige skoler. Det er naturlig å kunne ha en forventning om at undervisningsspråket i grunnopplæringen i Norge er norsk. Dette tilsier at det burde vært klargjort i loven dersom man skulle stå fritt til å undervise på annet språk. Læreplaner og eksamener er for øvrig på norsk. At undervisningsspråket i Norge er norsk eller samisk kan dessuten også utledes av for eksempel opplæringsloven § 3-12, som sier at elever i videregående opplæring med annet morsmål enn norsk eller samisk, har rett til særskilt norskopplæring til de har tilstrekkelig norskkunnskaper til å følge den vanlige opplæringen i skolen.

Kravet om at undervisningen skal foregå på norsk eller samisk gjelder ikke for internasjonale skoler godkjent etter privatskoleloven. Det vil også kunne gjøres unntak fra kravet til undervisningsspråk for

internasjonale og utenlandske skoler godkjent etter opplæringsloven § 2-12. Flere fylkeskommuner tilbyr videregående opplæring i henhold til læreplaner utarbeidet av IBO. Opplæringsloven i seg selv er ikke til hinder for at fylkeskommunene tilbyr IB, men IB er ikke formelt en del av den offentlige tilbudsstrukturen. Kravet om norsk eller samisk som undervisningsspråk vil ikke gjelde for IB-tilbud.

I øvrige tilfeller skal undervisningen i all hovedsak foregå på norsk eller samisk. Kravet er, etter departementets vurdering, ikke til hinder for at lærebøker suppleres med skriftlig materiale på andre språk eller at undervisningen i enkelte timer foregår på et annet språk. En forutsetning vil uansett være at elevene gis en forsvarlig opplæring sett i lys av kompetansemålene.

Dersom skoler hvor undervisningsspråket skal være norsk eller samisk, ønsker å systematisk bruke et annet undervisningsspråk enn norsk eller samisk i opplæring i fag (CLIL), vil det ikke være hjemmel for dette med mindre det er innvilget forsøk etter opplæringsloven § 1-4.»

Les mer

- [Kunnskapsdepartementet om undervisningsspråk i skolen](#)